

Anexes

In: Hrubý, František. *Etudiants tcheques aux écoles protestantes de l'Europe occidentale a la fin du 16e et au début du 17e siecle : documents.* Urbánková-Hrubá, Libuše (editor); Vyd. 1. V Brně: Universita J.E. Purkyně, 1970, pp.

Stable URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/120379>

Access Date: 28. 11. 2024

Version: 20220831

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

ANEXES

Magistratus vester et Senatus Academicus, quid cum Doctore Amando nostro, de
 professione Theologica suscipienda actum esset, per literas me non ita pri-
 dem fecit certiorum: Ijs nunc respondeo, et te quoque mi venerande Gynæe, hac
 occasione compello, ut me tui memoriam retinere scias. Doleo autem amisisse
 nos Amandum, sed dolorem lenit quod Basilea acquisiverit, cui ego post-
 patriam maxime bene cupio: nobis tamen nequeo, cum si se relaxasset Ec-
 clesijs nostris, et Iuventutij nostre instituenda, non omnino ab officio recessurum,
 nec à meliore sententia aberraturum fuisse: nam quantum patrio solo,
 quantum familiaribus fidei debeamus, in aperto est: quamvis vero vos
 non extranei sitis, nec in eorum numero à nobis habemur, at tamen domestici nostri,
 peculiarem à nobis curam suo quodam Jure et flagitant. Cœpimus paucis ab hinc
 septimanis de Schola aliqua erigenda deliberare, in qua adolescentes nostra,
 tes, tum qui ad ministerium edocantur, tum qui ad Rempublicam formantur,
 necessariâ doctrina instruerentur: sed desunt nobis doctores, desunt ma-
 gistri apti et idonej: nam cum Ecclesiarum nostrarum et gentis etiam cli-
 uena ab alijs ratio sit, difficile nobis fuerit homines Instituto nostro congru-
 entes invenire. Speramus tamen Deum nobis non defuturum.
 Vale mi Gynæe et me ut facis ama. Rossico Kl. Sept. 96.

Sui per omnem vitam amantissimus

Car. Zerolimus.

Saluto veteres amicos Isehum et Catholincum, Arragonum etiam si ad huc vivit et apud
 vos

S P D.

Etsi nondubitabam vir Carissime quinhanc epistolam multi nuncij fama deniq;
 esset ipsa sua celeritate superatura tamen occasionem presentem nactus, quod
 superioribus literis promiseram, existimaui quoq; a me tibi V. C. rei huius nuncium
 perferri oportere: nimirum VII. die mense Decembri, propugnaculum illud Catharinae,
 a Rege hactenus obsidione cinctum, in conspectu multorum congratulantium ei
 traditum esse, quod multos inprimis Geneuam singulari letitia affecit. Nam
 liberata est non solum ex parte a tyrannide Sabaudi, verum etiam ab impressionibus
 militum depopulantium agros colonorum, qui annonam flagellis illorum verberatae
 admodum onerant et auerunt. Rex ut studio et fide satisfaceret omnibus, con-
 firmavit, atq; adeo praeficit, propugnaculum et suo, et Principum Regni consilio,
 auctoritate, & arbitrato iri destructum, facturum putamus.

Hic diebus accepi mus, Regem Hispanum technis et fraudibus, quibus machina-
 ris animus eius intentus, Ambianum et Marsiliam (quae sunt urbes maritimae)
 perprodicionem penè cepisse: verum detecta prodicione, optatis eius re infecta
 euentum non respondisse.

Deuenturis rebus, quicquid erit
 acum scribam ad te: et ut primum abs te ipso, deinde a ceteris omnibus, quam
 gratissimus erga tuam Excell. esse cognoscar, omni mea cura, opera, diligentia,
 labore prouidebo.

Nihil mihi optatius, quam te diu multumq; va-
 lenter audire. Nos cum DEO volente valeamus percellere. Bene vale vir
 Carissime, & me tibi commendatissimum esse velis. Datae Geneuae XII. Decem:
 A. N. C. MDC.

J. E.

obseruantissimus.

Albertus Bukuvka.

S. D.

Clarissime Domino Doctor quibus cum recorder tui quod Clarissime fuit
 et si liceret dicere Imper uenit mihi in mentem tua summa humanitas
 inas quita magna e et nullis laudibus satis extollere queam cum
 non h. ammodo dum pua uice apud te uixi sed et altera expertus
 sum. Satis autem infirmitat in mea me non posse tibi bases
 referre gratias, in hinc laudem hoc dictu me conuulat. Deo suat
 uires laudem laudanda e uoluntas, spero idem te uoluntatem p.
 h. a. e. laudat. Deu ad te scripsit uice excellentissime ad
 occasionem et negotijs impeditus non potui quod me rade p. excri
 ciat cu non se offert uicis aliqua non reddi enim e laudat me
 uir quo modo sim affectus erga te uinam posse tibi qua in uerba
 h. p. a. n. libere sper habebis me simplici a. paratu quamiam ostend
 aut in uero conuincit me extra h. t. habebis nam nihil mihi ha
 uis amabiliusq. ardeat potest quam h. t. e. p. per literas i. n. f. m.
 Nos dei gratia edine in h. u. o. h. t. u. l. u. d. i. m. i. s. u. m. s.
 Demitium Johaem ante o. h. d. i. e. in patria nisi p. p. t. e. r. a. d. a.
 negotia, spero ubi breui reuer. p. u. t. h. d. i. e. in animo. h. a. n. t.
 uelut h. a. r. e. et deinde me domum conseru. Extremum e quod a
 te h. t. me etiam uerhim facias de tua ualitudine et statu
 et de se in Gallia na. nos hic h. a. r. e. m. i. l. l. a. n. u. a. h. a. b. e. r. e. s.
 quoda sed mirata. Vale et mei sis memur in p. a. r. t. i. b. u. s.
 suis. Date Palatij 3. January. An. 1588.

Tuus obsequantissimus

Vincens Rauricus

Reverendo viri, non solum beneficiorum summam à te mihi praestitorem oblitisci,
 sed illa perpende apud me quotidie, et incipio intelligere, quid sit cum viris pijs
 et probis versari. Quae facta antea non videram. Geminos. Dn. Raphael scripsit
 ad me, quamvis me suam absentem facias, com mendando non desinas, id sane
 est mihi longe gratissimum, cupidoq; sedem à plerisque subinde audiri.
 Et certe maximo mihi honori ducis, me à te amari, magis ut tuum tantum amorem
 in me conferas. Hoc tempore agnosco, me non posse tibi satis favorem praestare,
 tenuis in me meritis, venim quam diu Spiritus hoc omnes respicit archi, nonum
 memineris etro vale, et tibi huius semper ad officia quaelibetq; praestanda.
 me obstrictum esse profiteor. Inter Dei gratia feliciter nobis succedat. Dn. Borzom
 saluum ac inoleum reperi, qui omnia humanitatis officia mihi respiciunt quam,
 sumis ante ignoto: Deq; ni reppendat, et hunc commendandum forem, dicitis. Etsi
 juste conferret. Nova Soci tantummodo ab eodem commendanda forem audire. Et,
 daturum tunc cum missionem cum magis domis ad Regem Galliar. qui adhuc
 ibi sit, petatq; à Rege eorum Martilie, per quem Hispaniam invade.
 Et suscipiantur quidam tunc ab Hispanio Legato, qui sit Constantino pō
 ad id potentem instructum, ut potent obento com unib; tandem cum Hispano
 armis Galliam pōbit. Utum restat ut me favor et precib; tuis commendans
 et meam erga te observantiam testalam faciam. Salutem aljerbo huius.
 viro Dn. Amando, quem dextero ore ut ignoscat me non respondero si, non
 oroi faciam, salute etiam uxori suam, et totam suam familiam, Dn.
 = Sigolam, Dn. Tobiano. Deq; te mihi quam dicitis. conferret. ut me
 manu coleri so. An. 91.

Tui observantissimus.

Jeanes à Wartemberg

S. P. D. Literas tuas, Reverende atq; Carissime D. Dacm, 25. Aprilis, mihi
 pergratas D. Amandus tradidit quem solum et incolum huc ad nos
 venisse ex animi letor. Nova autem ad te libenter perferberem sed huc
 nulla nunc habentur, exceptis his: Dominum Chevalerim urbis Suis Legatum
 e Gallijs rediisse qui ut miri a Domino Bera didicim est nihil de pace
 certi attulit. Nam neque pax ut rumor erat inter Regem et Sabaudum
 constituta, neq; ad eam instituentiam apparet ulla media. Rex civitatem
 in Terra adhuc obsidet. Hispanum Calctum occupasse falsum rumore
 esse speramus. Tale vir Reverende atq; Carissime et brevitati
 ignosce quam facit D. Amandi adventus, cum quo colloquijs me recreo.
 Rogo ut meo nomine tuam conjugem, liberos cognatumq; Wratislaum et
 Wartenbergicum, cui proxime respondebo, salutes. Data 25. Apr. Anno 1707.

Sui amantissimus.

Ladislav Velenus Zerotinas.

Magnifice Dn. Bator, Vir reverende.

Cum Dn. Doctor Polanus quem Basilienses nobis invident, certiores redderet de reditu
 nos suo: venabas in lectione Philareti, scriptoris gravissimi: & incidabam in Histori
 am, quam tibi recensebo, vel potius in memoriam revocabo, additurus causam. Byrbis
 Rex, nihil aliud meliabat, quam expeditionem in Italiam: quae de se cum militum
 consultant: Cineas tandem in hunc modum Regem est affatus: Occupata Italia, Rex,
 quid agemus? Viina, inquit Byrbis, Sicilia est, dives insula & populosa & captu fau
 lis. Quid tum inde, inquit Cineas? Trajiciemus, inquit Byrbis, in Africam & Carthagi
 nem, quae tum erit ad nutum. Verum inquit Cineas) ubi verum potius erimus,
 quid tum? Ridens Byrbis, in alto ocio inquit) vivemus, bona vir, compotabimus
 quotidie, & mutuis inter nos sermonibus oblectabimus. Quid vero nunc obstat inquit
 Cineas) quominus compotemus atq; otium inter nos traducamus, cum iam teneamus
 haec, & circa negotium ad manum sint, quae per sanguinem, per multos fideles, per
 discrimina petiti sunt sumus, multasq; calamitates allaturi alijs & accepturi. Haec Hist
 ria, Deum immortalem, quam multis de rebus potest admonere multos. Quo sine alio
 nunc pleriq; bella suscipiuntur? nisi ex mera ambitione ac avaritia ut potentiam
 suam augeant, & per eam in genus humanum homines, non sicut ac in bestias infer
 rarabili furore praesentur. Ne autem admonuit inprimis mei officij, cum me quosq;
 Deus genere Nobili ac perochisto nasci voluerit, ut diligentius in proposito meo suspo
 serjaver ac diligenter discipereu sospum Vere Nobilitatis. Et tantum nunc effeci,
 ut primam, quod aieut, manum D. Bezae jam exhibuerim. Tunc autem Epistola, auro
 omni & argento exiliti gratior: in qua afferis sales tantum electos esse NOBILES.

Satis quod res est, mihi in hujus materiae tractatione, illud in mentem non vanifi
 licet pietatem ante omnia in Viri Nobili requiram tanquam baron celebrarium vir
 tutum: & arrisit quoq; tua sententia Dn. Bezae. Omnes pari forte nascimus: sed
 ut Christi gratia distingimur. Sed de his cogitabo postea amplius: & alius adven
 illud dictum, quod citat, perpendam: Noi neminem nominis secundum carnem.

Nunc te rogo ea qua postrem observantia, ne graves, pro amicitia nostra ac inna
 ta quadam humanitate tua, porro me beare tuis veri sapientibus Epistolis, quae &
 tuae confectioinis memoriam dilectam relinquere & in pluribus prudenter me informas,
 ne poterat. Vale optime Vir optime. Salutem benignissima coniugi cum liberis tuis a me
 D. D. Zaludio, qui te quoq; salutat. Geneva ex adibus D. Bezae. a. Mil. St. N. Anno, 60

Tui observantissimus.

Venceslas de Zastizly.

S.

In patriam revertens sum. Quia gratius tibi scribam, vir nobilissimi,
 me, Domine & Pater summa observantia colende? Bene itaque omnia
 habent, dum hoc saltem mihi contigerit per tot discrimina rerum.
 Jam curabo Bibliothecam meam, quam ut thesaurum reservo
 & exosculor: jam cogito quomodo reliqua vasa quae apud te restant,
 hinc recte transferri possint, in quibus multa mihi grata continentur.
 Jam de OTEAE illo, quod discedenti liberaliter & non sine meo gau-
 dio obtulisti, familiae meae serio & diligenter curam proponam: jam
 quod primum est de gratitudine sollicitus ero. Notti quid tibi
 promiserim & honestissima conjugii tua, rectis quam grata quam
 exoptata omnia vestra mihi fuerint. De me agitur & ego curans
 de istis rebus agam. Nam si meis fuissent ingrata vestra erga me
 merita, mihi non essent ingrata, ego illa agnisco. Sed crede mihi
 Postquam Dominus tutor ex rebus ipsis rem cognovit, omnia non
 tantum grata, verum etiam gratissima extiterunt: ut nunc in
 dies de vobis colloquamur. Erravit amicus quidam noster vel
 potius curator, quod, rem non recte perceperat, & insuper tricis
 suis nescio quibus involverat. Quare ex me ipso quae nunc in
 teligas exoptatissima esse omnia, & gratissima quae à te profecta
 sunt. Vale & paucos post dies plura expecta. Salutem
 ascribo tuae conjugii honestissima, amantissimo meo J. Jacomo,
 praestantissimo Dni. Lectis & optimo Dn. Gulartio & ceteris, ad
 quos singulos suo tempore scribam. Iterum velle. Tuus ex arce
 Boskovicensi 14 Junij Anno 1799.

Tui

Per omnem vitam observantis
 sumus.

Georgius Sigismundus P. à
 Zástřizel.

